שער הפסוקים — ספר הושע

סימן ו':

והמה באדם עברו ברית שם בגדו בי:

זה יתבאר במה שהודעתיך, בענין חרבן בית שני, שאז ירדו ט' ספירות של נוקבא דזעיר אל הקליפות, בסוד קולה כנחש ילך, שנתבאר בזוהר פרשת במדבר ע"ש:

סימן ט':

כי הנה הלכו משוד מצרים וגו', מחמד לכספם וגו' באו ימי הפקודה וגו':

(מזולתו) פה נרמז גלות האחרון הזה:

סימן י"ד:

שובה ישראל עד ה' אלהיך וגו':

הנה ר"ת וס"ת 'שובה 'ישראל, בגימטריא מש"ה. והם בגימטריא קפ"ד דאחוריים דהוי"ה דיודי"ן, ופנים דאהי"ה דיודי"ן, שהם קס"א. ואמנם מן קפ"ד הנזכר יוצא א"ל של ישראל, כי א"ל במלואו, עולה קפ"ה. ומן קס"א, יוצא שר דישראל, ף, אותיות הרי י' דישראל. הרי איך ישראל יוצא מן קפ"ד וקס"א, שהם ר"ת וס"ת שובה ישראל כנזכר. ונלע"ד חיים ביאור הנזכר, כי מן קס"א יוצא ש"ר, באופן זה, כ. האחוריים דאהי"ה ביודי"ן, המלוי שלהם, הם בגימטריא ש"ר. ועם הי' אותיות הרי שי"ר:

א"ש, באופן זה, אל"ף, אל"ף ה"י, אל"ף ה"י יו"ד, אל"ף ה"י יו"ד ה"י. הזה השם בגימטריא תקמ"ד, והוא קדמ"ת. תסיר עיקרו והוא מ"ד, נשאר ת"ק, בגימטריא ש"ר ועם י' אותיות, הרי שי"ר. (ע"כ מזולתו):

אהי"ה כטל לישראל:

כבר הודעתיך, כי היסוד דאימא הוא אהי"ה במלוי ההי"ן, ובו ט"ל אותיות, שהם בפשוטו ובמלויו ובמלוי מלויו בההי"ן, וזהו אהי"ה כט"ל: